

Zbavit děti vši je ze zákona povinností rodičů, nikoliv školy nebo samotných pedagogických pracovníků.

Je vhodné, aby rodiče školou povinných dětí často dětem prohlíželi hlavu. Důkladná prohlídka by měla následovat vždy po návratu dítěte z kolektivního pobytu, ať už letního či zimního. Při nálezů vši u svého dítěte je třeba tuto skutečnost nahlásit škole a dítě omluvit z výuky na dobu nutnou k jeho odvšivení. Učitel pak na základě tohoto upozornění informuje rodiče ostatních dětí, aby mohla být včas zahájena všechna opatření proti dalšímu šíření vši.

Při výskytu vši učitelé nemohou dětem hlavy plošně kontrolovat, aby nákazu nerozšířili na ostatní děti.

Z právního hlediska je zavšivení považováno za infekční onemocnění „pediculosis“, u kterého hrozí šíření v dětském kolektivu. Z důvodu ochrany zdraví dětí v kolektivu by školy a školky neměly zařazovat zavšivené děti do dětského kolektivu. Ovšem diagnostikovat a léčit tuto „nemoc“ mohou pouze rodiče (zákonní zástupci) popř. lékaři, nikoli učitelé či vychovatelé (pokud k tomu nemají písemný souhlas od rodičů).

Proto je nutné apelovat na rodiče, aby při každém zaznamenaném výskytu živých vši u svých dětí vždy informovali školu popř. školku, aby mohli být o výskytu vši v kolektivu informováni rodiče ostatních dětí. Jinak zde hrozí riziko opětovného přenosu vši na jejich již odvšivené dítě. Zároveň by rodiče neměli dítě s výskytem dospělých živých vši posílat do dětského kolektivu.

Školka nebo škola musí spoléhat na svědomitost a odpovědnost rodičů. V případě oznámeného nebo hrozícího výskytu vši v kolektivu dětí, by školka nebo škola měla o tomto nebezpečí rodiče informovat (raději písemně) a požadovat po rodičích podepsané čestné prohlášení, že svému dítěti prohlédli hlavu dle pokynů a posílají dítě do kolektivu dětí školy nezavšivené tj. zdravé bez infekčního onemocnění.

Pokud má školka nebo škola od všech rodičů podepsané takové prohlášení, nelze ji ani v případě opakovaného výskytu vši z ničeho vinit. V krajním případě mohou dle § 62a zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, v platném znění, šetření a opatření v ohnisku zvýšeného výskytu vši zajistit pracovníci krajské hygienické stanice (např. z opakovaného podnětu rodičů, lékaře nebo samotné školky či školy), podobně jako je toto jejich úkolem u jiných závažnějších infekčních nemocí.

Doporučení pro rodiče

Podle zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákon v platném znění, je rodič (zákonný zástupce) povinen pečovat o zdraví nezletilého dítěte. Je tedy i povinen sledovat výskyt vši a při zaznamenaném výskytu vši je rovněž povinen zajistit neodkladně léčbu tj. odvšivení dítěte. K odvšivování může použít pouze k tomu účelu určené přípravky či prostředky a musí dodržet jejich návod k použití. Odvšivovací přípravky je možno aplikovat pouze při zjištěném výskytu živých vši. Preventivní aplikace jakýchkoliv přípravků proti vším nemá smysl, protože po umytí vlasů účinek všech odvšivovacích přípravků mizí. Opakovaná preventivní aplikace odvšivovacích přípravků představuje zbytečné a neúměrné zatěžování dětského organismu.

Zavšivení dítěte lze prokázat nebo vyloučit pouze vyčesáváním vši pomocí speciálního hřebínku tzv. „všiváčku“ (běžně k dostání v drogeriích a zdravotnických potřebách). Vyčesávání vši se má provádět od kořínků vlasů alespoň 5 minut z celého povrchu vlasaté části hlavy. Vyčesávání vši je vhodné provádět nad světlou podložkou, popř. nad umyvadlem či vanou, na které jsou vyčesané vši dobře viditelné. Pravidelné vyčesávání vlasů všiváčky představuje jedinou možnost účinné prevence před šířením vši. Opakovaným důkladným vyčesáváním vši všiváčkem (alespoň každý třetí den) lze již během několika vyčesávání docílit úplného vymizení vši i bez aplikace od všivovacích přípravků. U některých typů delších vlasů je však vyčesání všech vši technicky neproveditelné. Rovněž ostříhání vlasů na méně než 0,8 cm je další osvědčená metoda jak zamezit výskytu vši. Obecně platí, že po aplikaci jakéhokoliv přípravku proti vším dle návodu nebo po důkladném vyčesání vši „všiváčkem“, je možno považovat dítě za neinfekční a zařazovat ho do dětského kolektivu.